

[J. Oskar Andersen.]
er afstukket for Undervisningen. Universitetet har nu udviklet sig saadan, at man for første Gang i Aar i Lektionskataloget for 1936 fra Københavns Universitet ogsaa har optaget en Afdeling, som viser, hvordan det forholder sig med Lærerkrafter ved Aarhus Universitet. Man ser deraf, hvordan Aarhus Universitet allerede har 3 Fakulteter, hvoraf det første benævnes det humanistiske Fakultet, svarende til vort filosofiske Fakultet, og er i Stand til at føre Folk igennem til Skoleembedseksamen, altsaa fuldt ud til den saame afsluttende Eksamen som Københavns Universitet. Man har et lægevidenskabeligt Fakultet, som nu er i Stand til at føre igennem til første Del af Embedseksamen, og man har et økonomisk og juridisk Fakultet, som er i sin Begyndelse, og hvortil ogsaa knytter sig delvis den Undervisning, som fører til det, man nu er i Færd med at organisere derovre, Erhvervsfakultetet. Der mangler egentlig kun, desværre kan jeg sige, Ansats til et teologisk Fakultet. Der er ganske vist en Manuduktionsundervisning. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg tror, at det ogsaa med Hensyn til Tilgangen af studerende til Universitetet vilde være af Betydning, om man kunde faa Begyndelsen til et teologisk Fakultet slaaet fast, saa meget mere som man maa sige, at en Begyndelse for dette Fakultets Vedkommende er relativt meget billigere end Begyndelsen til de andre Fakulteter.

Jeg vil ogsaa gerne udtale min fuldstændige Anerkendelse af, hvad der gøres, ikke blot med Hensyn til Undervisningen, men ogsaa med Hensyn til Forskningen fra Professorernes Side. Det er jo meget digre Bøger allerede, der er udsendt, som f. Eks. 8de Bind af Acta Jutlandica, og det fremgaar gennem disse Bind og Afhandlinger, at der drives et Forskningsarbejde derovre, som er anerkendelsesværdigt. Det er dog ikke blot direkte gennem Afhandlinger, der udgives, men ogsaa ved Deltagelse i andet videnskabeligt Arbejde, at Professorerne yder en særdeles god Indsats i Forskningen. Man kan altsaa ikke sige andet, end at dette Universitet, saadan som det er vokset op, paa de Omraader, hvor det er i Stand til at præstere Arbejde, har udvist, at de Forhaabninger, man stillede til den begyndende Undervisningsanstalt, fuldt ud er gaaet i Opfyldelse.

Derfor vil man ogsaa kunne forstaa, at det forelagte Forslag angaaende Aarhus Universitet — det hedder ikke længere som tidligere „Universitetsundervisning i Aarhus“ — har fundet Bifald inden for Par-

tierne, og at man ønsker at fremme de Ændringer, der er foretaget i Forhold til det, der blev gennemført i 1931, det vil sige, at man er villig til at stille Aarhus Universitet paa en mere selvstændig Grund ogsaa over for Københavns Universitet. Jeg kan tilføje, hvad der ogsaa fremgaar af Bemærkningerne, at Lovforslaget har været til Debat i Konsistorium ved Københavns Universitet, og man har bifaldet de foreslaaede Ændringer, hvorved Aarhus Universitet baade med Hensyn til Undervisningen og med Hensyn til Ansættelsen af Lærerkrafter stilles friere end hidtil, men dog naturligvis paa en saadan Basis, at man opretholder, hvad der er nødvendigt, ogsaa af Hensyn til Eksaminerne, og at der i Aarhus gives Regler svarende til dem, der er vedtaget for Københavns Universitets Vedkommende.

Den ærede Ordfører for Venstre (Krag) fremsatte nogle Udtalelser om Lærerkrafternes Stilling rent økonomisk og pensionsmæssigt i Forhold til Københavns Universitets Lærere. Jeg vil gerne støtte, at man i et ikke alt for længe arbejdende Udvalg undersøger disse Spørgsmaal. Der er visse Spørgsmaal, man nok kunde ønske at rette til den højtærede Minister angaaende Forstaaelsen. I øvrigt synes jeg, at § 2 i Lovforslaget har en meget god Form.

Der blev ogsaa af den ærede Ordfører for Venstre fremhævet Ønsket om, at man var gaaet videre f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om Pension og med Hensyn til det, at Professorer ved Aarhus Universitet, som Eksemplet viser, kan overgaa til Københavns Universitet.

I og for sig kan jeg godt forstaa det Standpunkt, som den ærede Ordfører for Venstre fremhævede, at det vistnok i Almindelighed bør være saadan, at naar en Professor — det sker ogsaa i Udlandet — overgaa fra det ene Universitet til det andet, bør det være ved en Kaldelse, men jeg forstaaer, at som Forholdene stadig væk er i Aarhus, hvor Pensionsforholdene ikke er i Orden, er det fuldstændig rimeligt, at man søger væk fra Universitetet. Man kunde derfor i og for sig have ventet, at man i dette Forslag havde optaget Bestemmelser om Pensioneringen, men jeg billiger fuldt ud, at man ikke har gjort det, idet det forekommer mig, at den Affattelse, § 6 har faaet, hvor der staar:

„Aarhus Universitet er en selvejende Institution, hvis Statutter skal godkendes af Undervisningsministeren“, maa medføre, at en Række Spørgsmaal maa tages op, først og fremmest i den